

Kopi

Da Fejøbageret kom hjem.

I 1984 fik arbejdsgruppen ved Fejø lokalhistoriske Arkiv og Ø-Museum besked om, at vi for små penge kunne erhverve en kopi af det smukke Fejøbager fra Vikingetiden.

(Nu har Svend ^AChristensen forsket og fundet frem til, at Fejøbageret er blandt de allerfornemste fund fra Vikingetiden. Derom vil han selv fortælle.- Det er ikke underligt, at Fejøbageret både er afbildet og beskrevet i Lademanns leksikon - 1983.)

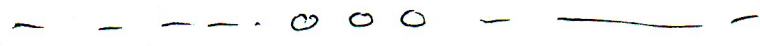
Da vi fik tilbuddet fra Nationalmuseet, var vi en^ege om, at vi måtte sige ja. - Vi havde ganske vist ingen penge; men alle sagkyndige sagde, at tilbuddet var utrolig billigt.

Nationalmuseets overslag d. 25. marts 1985.

Kopiering/renovering 25 timer à kr. 156,00 -----	3.900
Forsølvning ca.	200

Ialt:	<u>4.100 kr.</u>

Det skal bemærkes, at der må tages forbehold for evt. stigning i timelønnen. --- Leveringstid ca. 1/2 år.

At Nationalmuseet kunne tilbyde os kopien så "billigt" skyldtes, at de havde bestillinger på to kopier. En til Historisches Museum i Berlin, fordi man mener, at bageret er fremstillet inden for Det karolingiske Rige (Hessen og Baden - Würtemberg). Det andet kopi-bager skulle til British Museum, London. De smukke motiver på bageret kan henføres til Angelsachsernes Rige (Britannien).

At støbeform^en fandtes, kunne så gøre Fejø-kopien billig~~e~~.

Det skal bemærkes, at bageret ikke fandtes og stadig ikke findes på Stiftsmuseet i Maribo. Derfor var det os meget om at gøre at skaffe bageret hjem til Fejø.

En flink mand hviskede mig i øret, at der var noget, der hed: Egeberg Fonden. Jeg henvendte mig så til Vagn Carstensen Egeberg og fru Elsbeth Egeberg i Vesterby skole. Jeg fik foretræde for hr. Vagn. Han viste stor interesse ^{for} planen og mente da nok, at Egeberg Fonden ville betale. Men Elsbeth sad altså også med ved bordet, når pengene skulle deles ud.

Det lykkedes os at få fat i fru Elsbeth. Jeg måtte gentage orientering og bøn. Elsbeth var lige så positiv som manden.-- Jeg sagde tusind tak og ville gå. Men nej. " Det skal altså lige forelægges bestyrelsen". " Hvor mange sidder I der?" -"Tre" var svaret.

Da selv jeg kunne regne ud, at to udgør et flertal af tre, blev bageret bestilt. - Men der er jo noget, der hedder formalier.

I juli 1985 modtog vi en check på 5.000 kr. fra Egeberg Fonden.(prisen havde sneget sig op på næsten 5.000). - I august samme år modtog vi klenodiet.

Det var ikke første gang - og sikkert heller ikke sidste - at familien Egeberg ~~var~~ viste interesse for, hvad der sker i skolens kælderlokaler.

Den smukke og unikke gravsten, som Store Alfred satte på moderens gravsted, forærede ægteparret Egeberg Ø-Museet. Også her var der tale om, at en ~~and~~ ^{hjelpe} ~~mand~~ ^{mand} hviskede mig i øret, at stenen befandt sig i haven ved Vesterby skole. Jeg tog derned, og fik lov til at få stenen til Museet. Den har vi haft megen glæde af.

Men hvordan, ~~hvornår~~ hvorfor eller hvornår denne mindsten blev flyttet fra kirkegården til Vesterby skole, det melder historien intet om ~~endnu~~ - endnu!

Hvem savede for resten hovedet af Den lille Havfrue ?

Med venlig hilsen

Markus Hummelose.

2/8 1997